

Galerija Let

6. februar – 2. marec 2018

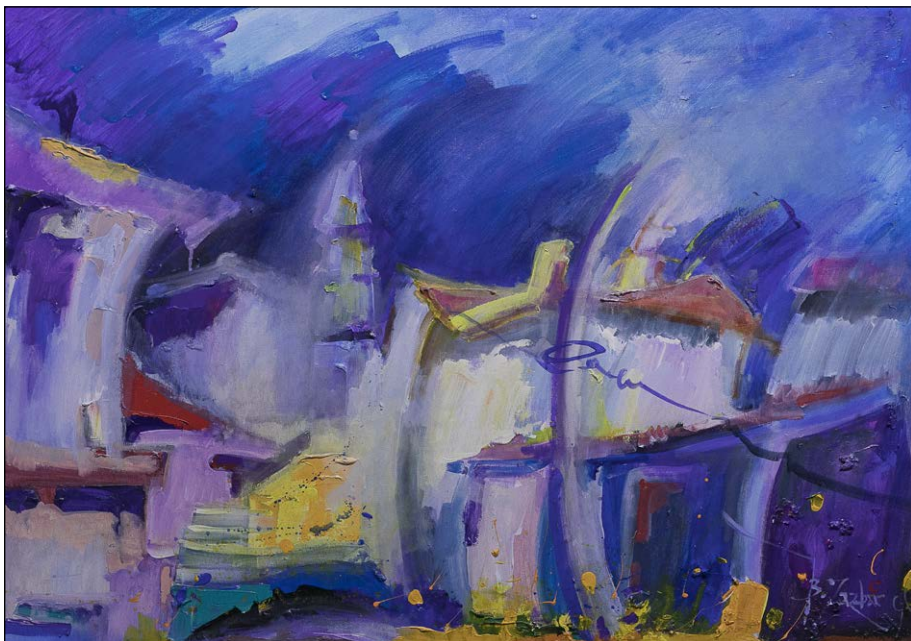
BRANE JAZBAR
MEDITERAN

O srednji slikarski cikel, ki ga slikar Brane Jazbar že desetletja dopolnjuje z novimi deli, je v osnovi posvečen pokrajini in krajinski motiviki slikovite Vipavske doline, okolju, v katerem biva in ustvarja. Barvite podobe iz tega cikla so po eni strani svojevrsten poklon starim mestnim jedrom z značilno primorsko arhitekturo, na primer v Vipavskem Križu, Ajdovščini, Vipavi, po drugi strani pa izražajo slikarjevo spoštovanje do tamkajšnje pokrajine s hriboma Čavnom in Kucljem v ozadju, v ospredju pa z značilnimi vinogradi, sadovnjaki in valovitimi planjavami. Kompozicijsko razgibanost teh slik avtor opisuje kot razmetanost in jo primerja s tem, kar v njegovem neposrednem okolju povzroča značilna vipavska burja.

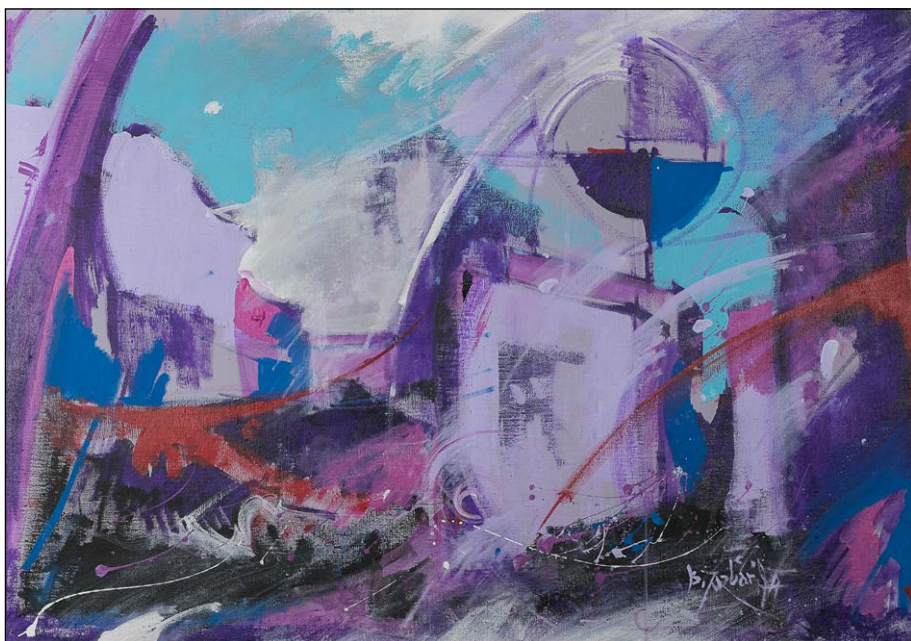
Najzgodnejše slike iz cikla Mediteran so naslikane z bolj umirjenimi barvami in prevladujočimi rjavimi, zemeljskimi toni ter se navezujejo še na slikarjeva realistična tihožitja iz obdobja po končanem študiju. Sledijo podobe, pri katerih je zaradi širokih nanosov barve in odločnih potez že povsem očiten odmik od realizma. Končno pa se je Jazbar slikarsko razživel s popolnoma odprtim koloritom in z njim uveljavil samosvojo barvno skalo izrazitih vijoličastih, rdečih in modrih tonov. Poudarjena barvitost in kompozicijska razigranost gotovo izvirata iz slikarjevega primorskega temperamenta, morda je njegova posledica tudi dejstvo, da je umetnik v končni fazi nagonsko prestopil prag čiste abstrakcije. Lastni likovni razvoj je nedvomno prepričljivo speljal in si pri njem ves čas prizadeval uveljaviti razpoznavno likovno govorico.

Slikar odkrito priznava, da ga je pri slikarskem razvoju oplajala ljubezen do rodne pokrajine, v njej pa je poskušal odkriti tudi tiste najbolj simbolne prvine. Spodbujala sta ga njena slikovitost in vizualno bogastvo: očarljive vedute starih mest, razgibani ritmi ožjih krajinskih izrezov, tipično rastlinje: »Nikjer ne občutim tega, kar občutim tu, na Primorskem; nikjer ne najdem te atmosfere ali te svetlobe, ki vladata tukaj.« Naslikane pokrajine seveda niso portretne, niso zgolj odslikava opazovanega, v naravi doživetega. Večina slik nastane v ateljeju, kjer izpod umetnikovih rok pridejo na vrsto poenostavitve in abstrahiranje nepotrebnih podrobnosti. Kar je odveč, postopoma izgine s podobe, ostane le bistveno. Rdeča, modra, vijoličasta in črna so nepogrešljive barve Jazbarjevih slik. So temelji njegovega likovnega izrazoslovja in simbolike. Sam jih opredeljuje takole: »Rdeča je barva ljubezni, črna barva žalosti, modra modrosti, vijoličasta pa mi pomeni skrivnost.« Posebej izpostavljeno kompozicijsko prvino, kot je že bilo omenjeno, predstavlja naslikana arhitektura – stare hiše in ulice, saj z njimi kar najbolj dosledno sledi svojim likovnim težnjam po razgibanosti, razigranosti. Zidovi hiš največkrat niso ravni, ampak ukrivljeni; mesta so ujeta v neko nenavadno atmosfero; v zraku se nemirno predstavljajo svetle gmote; vse skupaj je nekako skrivenčeno, namenoma vrženo iz ravnotežja in statičnosti.

V Jazbarjevem slikarstvu je večno živa igra prehajanja resničnih oblik v izmišljene ali domišljijško preoblikovane. Navezanost na okolje, v katerem živi in ustvarja, umetniku omogoča nenehen stik z njegovimi najbolj razpoznavnimi vizualnimi vrednotami, s konkretnimi vedutami in z značilnimi krajinskimi posebnostmi. Resničnost mu vendarle ponuja neizčrpen vir, iz katerega lahko nenehno zajema. Šele potem se v njem sprostijo potrebne ustvarjalne energije, ki videno v naravi pregnetejo z domišljijo in mu dajo novo in nenavadno podobo.

Ujet v kamen, 2006, akril na platno, 70 x 100 cm

Latnik, 1994, akril na platno, 70 x 100 cm

Trte, 2006, akril na platno, 80 x 120 cm

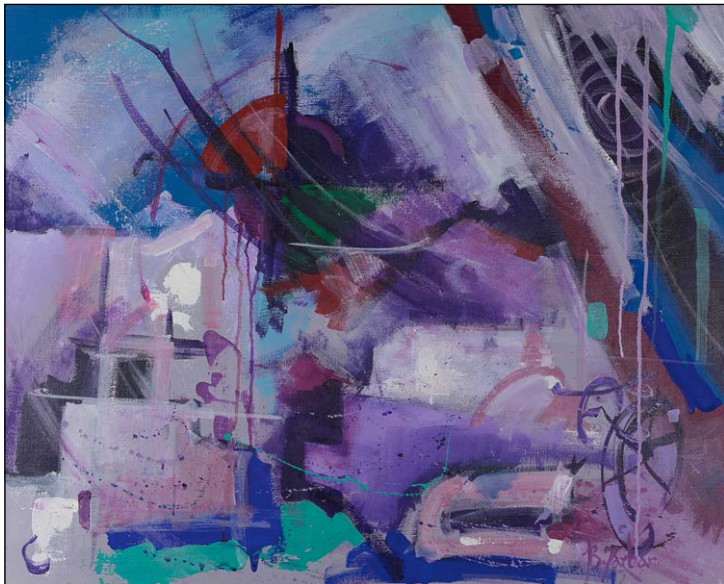

Vipavski križ, 2005, akril na platno, 70 x 100 cm

Galerija Lek

Borjač, 2004, akril na platno, 80 x 120 cm

Obzidje, 1995, akril na platno, 80 x 97 cm

BRANE JAZBAR

Brane Jazbar je bil rojen 1. novembra 1947 v Malih Žabljah na Vipavskem. Po končani osnovni šoli se je vpisal na Srednjo šolo za oblikovanje in fotografijo v Ljubljani, nato pa se je odločil za študij na Pedagoški akademiji v Mariboru in ga uspešno končal. Njegovi profesorji so bili znani in uveljavljeni mariborski slikarji: Maks Kavčič, Lajči Pandur, Slavko Kores in Bojan Golija. Po končani akademiji se je zaposlil na Osnovni šoli Vipava. Kasneje je likovni pouk poučeval na ajdovski gimnaziji. Vzporedno s pedagoškim delom se je poleg slikarstva ukvarjal še s športom, z roketom. Ukvarja se s slikarstvom, grafiko, oblikovanjem, kaligrafijo in fotografijo. Živi in ustvarja v Ajdovščini.

PRIZNANJA

2017 petomajsko priznanje Občine Ajdovščina za predano pedagoško delo v umetnosti in športu ter za priznana umetniško ustvarjanje

SAMOSTOJNE RAZSTAVE

1985 Dvorec Zemono
1987 Bolnišnica v Šempetru
1988 Galerija na gradu Snežnik
Galerija Jožef Štefan, Ljubljana
1989 Galerija Alga, Izola
1991 Sinji Vrh nad Ajdovščino
1992 Gospodarsko razstavišče, Ljubljana
1994 Hotel Planika, Ajdovščina
1999 Galerija Ars, Gorica, Italija
2007 Pilonova galerija, Ajdovščina
Kosovelov dom, Kulturni center, Sežana
Galerija Vipavski Križ
2008 Etnografski muzej Slovenije, Ljubljana
2009 Galerija Vipavski Križ
Galerija Ivana Cankarja, Vrhnika

Foto: Iztok Premrov

2010 Galerija Učilna, Osijek, Hrvaška
2011 Stolp, Ajdovščina
Galerija Vipavski Križ
2012 Galerija Družina, Ljubljana
2014 Galerija Vipavski Križ
2016 Galerija Delavskega doma, Trbovlje
2017 Galerija Vipavski Križ
Pilonova galerija, Ajdovščina

Sodeloval je na številnih skupinskih razstavah doma in v tujini.

Na naslovnici: *Kuceļj*, 2007, akril na platno, 100 x 70 cm

Za dodatne informacije se lahko obrnete na
Katarino Klemenc,
telefon: 01/580 22 43,
elektronski naslov: katarina.klemenc@sandoz.com
www.lek.si/galerija-lek
Grafična priprava in tisk: Collegium Graphicum

član skupine Sandoz